

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 30

- 30,1 ותרא רחל, כי לא ילדה ליעקב, ותקנא רחל, באחמה; ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים, ואם-אין מתה אנכי.
- 30,2 ויחר-אף יעקב, ברחל; ויאמר, התחת אלהים אנכי, אשר-מנע ממך, פרי-בטן.
- 30,3 ותאמר, הנה אמת בלכה בא אליה; ותלד, על-ברכיי, ואבנה גם-אנכי, ממנה.
- 30,4 ותתן-לו את-בלכה שפסמה, לאשה; ויבא אליה, יעקב.
- 30,5 ותפר בלכה, ותלד ליעקב בן.
- 30,6 ותאמר רחל, ויבני אלהים, וגם שמע בקולי, ויתן לי בן; על-כן קראה שמו, יון.
- 30,7 ותפר עוד--ותלד, בלכה שפסת רחל: בן שני, ליעקב.
- 30,8 ותאמר רחל, ופתולי אלהים ופתלתי עם-אחתי--גם-יכלתי; ותקרא שמו, ופתלי.
- 30,9 ותרא לאה, כי עמדה מלדת; ותקח את-זלפה שפסמה, ותתן אתה ליעקב לאשה.
- 30,10 ותלד, זלפה שפסת לאה--ליעקב בן.
- 30,11 ותאמר לאה, בגד (בא גד); ותקרא את-שמו, גד.
- 30,12 ותלד, זלפה שפסת לאה, בן שני, ליעקב.
- 30,13 ותאמר לאה--באשרי, כי אשרוני בנות; ותקרא את-שמו, אשר.
- 30,14 וילך ראובן בימי קציר-חטים, וימצא דיונים בשדה, ויבא אתם, אל-לאה אמו; ותאמר רחל, אל-לאה, תני-בא לי, מדיוני
גבן.
- 30,15 ותאמר לה, המעט קחתך את-איש, ולקחת, גם את-דיוני בני; ותאמר רחל, לכן ישכב עמך הלילה, תחת דיוני גבן.
- 30,16 ויבא יעקב מן-השדה, בערב, ומצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא, כי שכר שכרתיך בדיוני בני; וישכב עמה, בלילה
הוא.
- 30,17 וישמע אלהים, אל-לאה; ותפר ותלד ליעקב, בן חמישי.
- 30,18 ותאמר לאה, בתן אלהים שכרי, אשר-נתתי שפסתי, לאישי; ותקרא שמו, יששכר.
- 30,19 ותפר עוד לאה, ותלד בן-ששי ליעקב.
- 30,20 ותאמר לאה, זבדני אלהים אתי זבד טוב--הפעם יזבלני אישי, כי-ילדתי לו ששה בנים; ותקרא את-שמו, זבלון.
- 30,21 ואחר, ילדה בת; ותקרא את-שמה, דינה.
- 30,22 ויזכר אלהים, את-רחל; וישמע אליה אלהים, ויפתח את-רחמה.
- 30,23 ותפר, ותלד בן; ותאמר, אסף אלהים את-חרפתי.
- 30,24 ותקרא את-שמו יוסף, לאמר: יסף יהיה לי, בן אחר.
- 30,25 ויהי, באשר ילדה רחל את-יוסף; ויאמר יעקב, אל-לבו, שלחני ואלכה, אל-מקומי ואלארכי.
- 30,26 תנה את-בשתי ואת-ילדי, אשר עבדתי אתך בה--ואלכה: כי אמה ידעת, את-עבדתי אשר עבדתיך.
- 30,27 ויאמר אליו לבן, אם-בא מצאתי חן בעיניך; נחשתי, ויברכני יהוה בגללך.
- 30,28 ויאמר: בקבה שכרך עלי, ואתנה.
- 30,29 ויאמר אליו--אמה ידעת, את אשר עבדתיך; ואת אשר-היה מקנב, אתי.
- 30,30 כי מעט אשר-היה לך לפני, ויפרץ לרבי, ויברך יהוה אתך, לברגלי; ועתה, מתי אעשה גם-אנכי--לביתי.
- 30,31 ויאמר, מה אתן-לך; ויאמר יעקב, לא-תתן לי מאומה--אם-תעשה לי הדבר הזה, אשובה ארעה צאנך אשמר.
- 30,32 אעבר בכל-צאנך היום, הסר משם כל-שה בקד וטלוא וכל-שה-חום בכשבים, וטלוא ונקד, בעזים; והיה, שכרי.

- 30,33 וְעַתָּה-בִּי צְדָקְתִּי בְיוֹם מָחָר, כִּי-תָבוֹא עַל-שָׁכְרֵי לְפָנֶיךָ: כָּל אֲשֶׁר-אֵינּוּ בְקֹדֶד וְטָלוּא בְעֵצִים, וְחוּם בְּכַשְׁבִּים--גָּנוּב הוּא, אֶתִּי.
30,34 וַיֹּאמֶר לָבוֹ, הֵן: לֹא, יְהִי כַדְבָרְךָ.
- 30,35 יִסַּר בְּיוֹם הַהוּא אֶת-הַתִּישִׁים הַעֲקָדִים וְהַטְּלָאִים, וְאֵת כָּל-הַעֲצִים הַגְּזֻזוֹת וְהַטְּלָאֹת, כָּל אֲשֶׁר-לָבוֹ בּוֹ, וְכָל-חוּם בְּכַשְׁבִּים;
וַיִּתֵּן, בְּיַד-גְּבִיּוֹ.
- 30,36 וַיֵּשֶׁם, דָּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת-יָמִים, בֵּינוֹ, וּבֵין יַעֲקֹב; וַיַּעֲקֹב, רָעָה אֶת-צֹאן לָבוֹ--הַנוֹמְרֹת.
- 30,37 וַיִּקַּח-לוֹ יַעֲקֹב, מִקָּל לִבְנֵה לַח--וְלוֹז וְעֶרְמוֹן; וַיַּפְצֵל בָּהֶן, פְּצָלוֹת לְבָנוֹת--מִחֹשֶׁף הַלָּבוֹ, אֲשֶׁר עַל-הַמַּקְלוֹת.
- 30,38 וַיַּצַּג, אֶת-הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל, בְּרֹהֲטִים, בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם--אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאן לְשִׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן, וַיִּחַמְנֶה בְּבֹאֵן לְשִׁתוֹת.
- 30,39 וַיִּחַמוּ הַצֹּאן, אֶל-הַמַּקְלוֹת; וַתִּמְלֹךְ הַצֹּאן, עֲקָדִים גְּזֻזִים וְטָלָאִים.
- 30,40 וְהַכַּשְׁבִּים, הַפְּרִיד יַעֲקֹב, וַיִּתֵּן פָּנֵי הַצֹּאן אֶל-עֲקָד וְכָל-חוּם, בְּצֹאן לָבוֹ; וַיִּשֶׁת-לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ, וְלֹא שָׂתֵם עַל-צֹאן לָבוֹ.
- 30,41 וְהָיָה, בְּכָל-יָחַם הַצֹּאן הַמַּקְשָׁרוֹת, וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת-הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן, בְּרֹהֲטִים--לְיִחְמֶנָה, בַּמַּקְלוֹת.
- 30,42 וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן, לֹא יֵשִׁים; וְהָיָה הַעֲטָפִים לְלָבוֹ, וְהַקְשָׁרִים לְיַעֲקֹב.
- 30,43 וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ, מֵאֵד מֵאֵד; וַיְהִי-לוֹ, צֹאן רְבוּת, וַשִּׁפְחוֹת וְעֲבָדִים, וַיִּגְמְלוּם וְחַמְרִים.